Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
PAOLO MENGOZZI
esitatud 6. septembril 2011 [1]

Kohtuasi C-249/10 P

Brosmann Footwear (HK) Ltd,
Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd,
Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd,
Risen Footwear (HK) Co. Ltd
versus

Euroopa Liidu Nõukogu

Apellatsioonkaebus — Ühine kaubanduspoliitika — Dumping — Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 2 lõige 7, artikli 3 lõige 7, artikli 5 lõige 4, artikli 9 lõiked 5 ja 6 ning artikli 17 lõige 3 — Teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatus — Individuaalne kohtlemine — Väljavõttelise uuringu meetod — Liidu tootmisharu koostöö

I. Sissejuhatus

1. Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd ja Risen Footwear (HK) Co. Ltd (edaspidi „Brosmann Footwear jt") paluvad oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsuse kohtuasjas Brosmann Footwear (HK) jt *vs*. nõukogu (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus") [2], millega kohus jättis rahuldamata hagi, milles nad palusid osaliselt tühistada nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määruse nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks [3] (edaspidi „lõplik määrus").

2. Peamiselt on käesoleva kohtuasja huvi seotud nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 – kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed [4] (muudetud nõukogu 8. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 461/2004 [5]) (edaspidi „algmäärus") – teatud sätete sõnastusega.

3. Sisuliselt palutakse apellatsioonkaebuses eelkõige analüüsida, milline ulatus on algmääruse artiklil 17, millega on Euroopa Komisjonile antud võimalus piirata oma uurimist asjaomase kolmanda riigi eksportijate või tootjate tüüpilise valimiga ning jätta läbi vaatamata „individuaalse dumpingumarginaali" arvutamise taotlused, mille on esitanud ettevõtjad, kes ei sisaldu valimis, kuid kes on määratud tähtaja jooksul esitanud vajalikke andmeid, „juhul, kui eksportijate või tootjate arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist".

1 — Algkeel: prantsuse.
2 — T-401/06, EKL 2010, lk II-671.
3 — ELT L 275, lk 1.
4 — EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45.
5 — ELT L 77, lk 12.

4. Täpsemalt on küsimus kontrollimises, kas Üldkohus otsustas õigesti, et komisjonil oli asjaomaste eksportijate või tootjate arvu silmas pidades algmääruse artikli 17 lõike 3 alusel ka õigus keelduda läbi vaatamast turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi andmise (edaspidi „turumajanduslik kohtlemine") taotlusi, mida reguleerivad algmääruse artikli 2 lõike 7 punktid b ja c, ning taotlusi, mida nimetatakse individuaalse kohtlemise (edaspidi „individuaalne kohtlemine") taotlusteks, mida on käsitletud sama määruse artikli 9 lõikes 5 ja mille on esitanud valimist välja jäetud eksportijad või tootjad.

II. Vaidluse taust ja vaidlustatud kohtuotsus

5. Apellandid – Brosmann Footwear jt – on Hiinas asuvad äriühingud, kes toodavad ja ekspordivad jalatseid.

6. Pärast seda, kui Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) oli 30. mail 2005 esitanud kaebuse, algatas komisjon dumpinguvastase menetluse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes. Menetluse algatamise teade avaldati 7. juuli 2005. aasta Euroopa Liidu Teatajas [6] (edaspidi „algatamise teade").

7. Arvestades asjassepuutuvate poolte suurt arvu, nähti algatamise teate punkti 5.1 alapunktis a ette võimalus kasutada väljavõttelist uuringut vastavalt algmääruse artiklile 17.

8. Algatamise teate punkti 5.1 alapunktis b oli ka märgitud, et algmääruse artikli 17 lõike 3 ja artikli 9 lõike 6 alusel individuaalset dumpingumarginaali taotlevad eksportivad tootjad peavad esitama täidetud küsimustiku teadaandes sätestatud tähtaja jooksul ehk 40 päeva jooksul pärast teadaande avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

9. Algatamise teate punkti 5.1 alapunktis e „Turumajanduslik staatus" oli täpsustatud, et nende nahast pealsetega jalatsite normaalväärtus, mille on turule toonud tootjad, kes käsitavad ennast algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile c vastavates tingimustes toimivana, määratakse kindlaks vastavalt sama määruse artikli 2 lõike 7 punktile b. Tootjatelt, kellel oli kavatsus esitada turumajandusliku kohtlemise taotlus, nõuti, et nad tagaksid, et nende taotlused saabuvad komisjoni algatamise teate punkti 6 alapunktis d märgitud eritähtaja jooksul ehk 15 päeva jooksul alates kõnealuse teadaande avaldamisest.

10. Vastavalt algatamise teate punkti 6 alapunktile d oli sama tähtaeg kohaldatav ka algmääruse artikli 9 lõike 5 alusel esitatud individuaalse kohtlemise taotlustele.

11. Brosmann Footwear jt võtsid komisjoniga ühendust, edastades talle määratud tähtaja jooksul algatamise teate punkti 5.1 alapunkti a punktis i ja alapunktis e nimetatud teabe, et neid kaasataks eksportivate tootjate valimisse, mille see institutsioon kavatses koostada algmääruse artikli 17 alusel, ja et neile võimaldataks turumajanduslik kohtlemine või vähemalt, et neile kohaldataks individuaalset kohtlemist.

12. Komisjon võttis 23. märtsil 2006 vastu määruse (EÜ) nr 553/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes ajutised dumpinguvastased tollimaksud [7] (edaspidi „ajutine määrus").

13. Ajutise määruse põhjenduse 9 kohaselt hõlmas dumpingu ja kahju uurimine ajavahemikku 1. aprillist 2004 kuni 31. märtsini 2005 (edaspidi „uurimisperiood"). Kahju hindamiseks vajalike suundumuste uurimine puudutas ajavahemikku 1. jaanuarist 2001 kuni 31. märtsini 2005.

6 — ELT C 166, lk 14.

7 — ELT L 98, lk 3.

14. Arvestades vajadust kehtestada niisuguste Hiina ja Vietnami eksportivate tootjate toodete normaalväärtus, kellele ei pruugita võimaldada turumajanduslikku kohtlemist, toimus kontroll normaalväärtuse kindlaksmääramiseks võrdlusriigi – milleks käesoleval juhul on Brasiilia Liitvabariik – andmete alusel kolme Brasiilia äriühingu ruumides (ajutise määruse põhjendus 8).

15. Dumpingu kindlaksmääramisel kasutas komisjon väljavõttelist uuringut. Ajutise määruse põhjenduse 55 kohaselt olid nendest Hiina eksportivatest tootjatest, kes olid endast valimisse kaasamise eesmärgil teada andnud, 154 tootjat uurimisperioodi jooksul eksportinud ühendusse. Sama põhjenduse kohaselt arvati need äriühingud esmalt koostööd tegevate ettevõtjate hulka ja nendega arvestati valimi moodustamisel.

16. Ajutise määruse põhjendusest 57 ilmneb, et komisjon kaasas valimisse lõpuks 13 Hiina eksportivat tootjat, kelle eksport moodustas enam kui 20% Hiina ekspordimahust ühendusse. Ajutise määruse põhjendustest 67–69 nähtub, et komisjon lükkas kõik nende eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise taotlused tagasi. Ajutise määruse põhjenduste 91–94 kohaselt lükati ka kõik nende eksportivate tootjate individuaalse kohtlemise taotlused tagasi.

17. Ajutise määruse põhjenduses 62 on märgitud, et eksportivaid tootjaid, keda valimisse ei kaasatud, teavitati sellest, et iga dumpinguvastane tollimaks nende suhtes arvestatakse vastavalt algmääruse artikli 9 lõike 6 sätetele. Vastavalt ajutise määruse põhjendusele 64 nõudsid neli Hiina eksportivat tootjat, keda ei võetud valimisse, algmääruse artikli 9 lõike 6 ja artikli 17 lõike 3 alusel individuaalse dumpingumarginaali arvutamist. Need taotlused jäeti siiski läbi vaatamata, kuna komisjon leidis algmääruse artikli 17 lõike 3 alusel, et niisugune individuaalne uurimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist. Selles olukorras määrati eksportivate tootjate dumpingumarginaal valimisse kaasatud ettevõtjate kaalutud keskmise dumpingumarginaali alusel (ajutise määruse põhjendused 135 ja 143).

18. Komisjon märkis ajutise määruse põhjenduses 150 ühenduse tootmisharu määratluse kohta, et kaebuse esitajad moodustasid vaidlusaluse toote puhul 42% kogu ühenduse toodangust. Ajutise määruse põhjenduste 65 ja 151 kohaselt koostas komisjon kümnest ühenduse tootjast valimi nende tootjate tootmismahu ja geograafilise asukoha alusel. Valimisse kaasatud tootjate toodang moodustas 10% kaebuse esitanud tootjate toodangust. Seega leiti, et 814 ühenduse tootjat, kelle nimel kaebus esitati, kujutasid endast „ühenduse tootmisharu” algmääruse artikli 5 lõike 4 tähenduses (ajutise määruse põhjendus 152).

19. Valimisse kaasatud ühenduse tootjate osas märkis komisjon, et mõnel neist olid ühenduses ka sellised kliendid, kes hankisid Hiinast ja Vietnamist ning kes said nii sellisest impordist otsest kasu. Seega olid need tootjad „vastuolulises olukorras”, sest mõned nende klientidest ei pruukinud olla rahul, et nad esitasid kaebuse oletatava dumpingu vastu. Need tootjad leidsid seega, et mõned nende kliendid võivad „kätte maksta”, sealhulgas lõpetada nendega ärisuhted. Seetõttu rahuldas komisjon valimisse kaasatud äriühingute taotlused, et nende nimi jääks konfidentsiaalseks (ajutise määruse põhjendus 8).

20. Nõukogu võttis 5. oktoobril 2006 vastu lõpliku määruse. Selle määruse kohaselt kehtestas nõukogu lõpliku dumpinguvastase tollimaksu Hiinast pärit nahast ja komposiitnahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, välja arvatud spordijalatsid, STAF-id, tuhvlid ja muud toajalatsid ning varbakaitsega jalatsid, mis kuulusid kombineeritud nomenklatuuri mitmesse rubriiki (lõpliku määruse artikkel 1).

21. Hiina tootjate valimi tüüpilisuse osas rõhutas nõukogu lõpliku määruse põhjenduses 44, et sellesse kuuluvate ettevõtjate eksport moodustas üle 12% uurimises koostööd teinud tootjate ekspordist ühendusse. Kuna algmääruse artiklis 17 ei olnud ette nähtud tüüpilisuse künnist, siis on koostatud valim selle sätte tähenduses tüüpiline.

22. Vastavalt lõpliku määruse põhjendusele 72 otsustas nõukogu võimaldada turumajanduslikku kohtlemist ühele valimisse kaasatud eksportivale tootjale, kelleks oli ettevõtja Golden Step, arvestades selle äriühinguga seotud asjaolude muutumist.

23. Lõpliku määruse artikli 1 lõike 3 kohaselt kehtestati vaba netohinna suhtes ühenduse piiril enne tollimaksu tasumist kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määraks 16,5% jalatsite puhul, mida toodavad 11 Hiina äriühingut, kes kaasati valimisse, kuid kellele keelduti võimaldamast turumajanduslikku kohtlemist. Selleks määraks kehtestati Golden Stepi puhul 9,7%. Lõpliku määruse artikli 3 kohaselt kehtisid need määrad kaks aastat.

24. Küsimuste osas, mis on seotud paljude turumajanduslikku kohtlemist ja/või individuaalset kohtlemist soovinud äriühingute esitatud taotlustega ja mille kohta komisjon otsust ei teinud, otsustas nõukogu, et asjaolu, et komisjon ei vastanud eraldi igale taotlusele, mis talle sellega seoses esitati, ei kujuta endast algmääruse rikkumist.

25. Nende äriühingute (sealhulgas Brosmann Footwear jt) toodetud jalatsite suhtes kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu määraks kehtestati 16,5%.

26. Nõukogu lükkas lõpliku määruse põhjendustes 53–59 tagasi ühenduse tootjate valimi osas kõik etteheited, mis seadsid kahtluse alla selle tüüpilisuse, ja kinnitas seega hinnanguid, mis komisjon andis ajutises määruses.

27. Ühenduse tootmisharu määratluse kohta rõhutas nõukogu lõpliku määruse põhjenduses 157, et ükski kaebuse esitajatest ei hoidunud uurimisel koostööd tegemast. Täielikud kahjuküsimustikud saadeti üksnes valimisse kuuluvatele ühenduse tootjatele, nagu tuleneb ka väljavõttelise uuringu olemusest (lõpliku määruse põhjendus 158).

28. Brosmann Footwear jt esitasid lõpliku määruse osalist tühistamist taotleva hagi põhjendamiseks Üldkohtus kaheksa väidet. Need väited puudutasid muu hulgas esiteks algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b ja artikli 9 lõike 5 rikkumist ning võrdse kohtlemise ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumist, teiseks algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c ja artikli 18 rikkumist ning kaitseõiguste rikkumist, kolmandaks ilmset hindamisviga ja algmääruse artikli 5 lõike 4 rikkumist, neljandaks ilmset hindamisviga ning algmääruse artikli 3 lõike 2 ja EÜ artikli 253 rikkumist ning viiendaks ilmset hindamisviga ja algmääruse artikli 3 lõike 2 rikkumist.

29. Vaidlustatud kohtuotsuses lükkas Üldkohus kõik need väited tagasi ja mõistis esimese astme menetluse kulud välja Brosmann Footwear jt-lt.

III. Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

30. Brosmann Footwear jt esitasid vaidlustatud kohtuotsuse peale 18. mail 2010 apellatsioonkaebuse.

31. Brosmann Footwear jt paluvad Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles Üldkohus ei tühistanud lõplikku määrust ja mõistis neilt välja Üldkohtu menetluse kulud;

— teha lõplik otsus ja tühistada lõplik määrus ning

— mõista käesoleva kohtmenetluse ja Üldkohtu menetluse kulud välja nõukogult.

32. Nõukogu palub kostja vastuses Euroopa Kohtul:

— jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;

— teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtusse;

— kolmanda võimalusena jätta hagi rahuldamata ning igal juhul mõista käesoleva kohtmenetluse kulud välja Brosmann Footwear jt-lt.

33. Oma vastuses palub komisjon Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista komisjoni kohtukulud välja Brosmann Footwear jt-lt.

IV. Analüüs

34. Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitavad Brosmann Footwear jt sisuliselt viis väidet, mis on seotud esimeses kohtuastmes esitatud viie väitega, mis on loetletud käesoleva ettepaneku punktis 28.

35. Apellatsioonkaebuse esimesed kaks väidet puudutavad peamiselt õigusnormide rikkumisi, mille Üldkohus pani toime, kui ta tõlgendas algmäärust, mille kohaselt institutsioonid võivad olla vabastatud valimisse mittekuuluvate eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste läbivaatamisest. Apellatsioonkaebuse kolmas väide puudutab mitmesuguseid õigusnormide rikkumisi ja tõendite moonutamist seoses ühenduse tootmisharu koostöö piisava tasemega uurimise käigus ning uurimise käiguga. Apellatsioonkaebuse neljas väide puudutab õigusnormi rikkumist ja tõendite moonutamist seoses ühenduse tootmisharule tekitatud kahju hindamisega. Lõpuks heidavad Brosmann Footwear jt apellatsioonkaebuse viiendas väites Üldkohtule ette, et viimane rikkus õigusnorme ja moonutas tõendeid seoses dumpingu ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahelise põhjusliku seose hindamisega.

A. *Apellatsioonkaebuse esimene ja teine väide, mis puudutavad õigusnormide rikkumisi seoses institutsioonide vabastamisega valimisse kaasamata jäetud eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste läbivaatamise kohustusest*

36. Enne kui apellatsioonkaebuse kaks esimest väidet esile tuua ning neid uurida, tuleb meenutada peamisi kaalutlusi, mille tõttu lükkas Üldkohus esimeses kohtuastmes tagasi Brosmann Footwear jt väite, et sisuliselt lasub institutsioonidel kohustus läbi vaadata Hiina nende eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlused, keda dumpinguvastase uurimise ajal ei kaasatud valimisse.

1. Üldkohtu kaalutlused

37. Kõigepealt leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72, et algmääruse artikli 17 lõigete 1 ja 3 ning artikli 9 lõike 6 kohaselt kujutab väljavõttelise uuringu kasutamine, mis võimaldab tegeleda suure hulga kaebuste esitajate, eksportijate, importijate, tooteliikide või tehingutega, endast uurimise piiramist. Nendesamade artiklite alusel täpsustas Üldkohus, et väljavõttelise uuringu kasutamisel tuleb järgida siiski kahte nõuet, nimelt esiteks peab koostatud valim olema tüüpiline ning teiseks ei tohi valimisse kaasamata tootjatele kehtestatud dumpingumarginaal ületada valimisse kaasatud äriühingute kaalutud keskmist dumpingumarginaali (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 73).

38. Üldkohus meenutas, et need sätted annavad igale valimisse kaasamata tootjale võimaluse taotleda individuaalse dumpingumarginaali arvutamist, kui ta esitab selleks ette nähtud tähtaja jooksul kogu vajaliku teabe ja kui see arvutus ei ole komisjonile põhjendamatult koormav ega takista uurimise õigeaegset lõpetamist (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 74).

39. Pärast seda, kui Üldkohus tõi välja ka algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b sisu, otsustas ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76, et „valimisse kaasamata tootjad [saavad] taotleda individuaalse dumpingumarginaali arvutamist – mis omakorda eeldab algmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga b hõlmatud riikide puhul turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluse rahuldamist – üksnes selle määruse artikli 17 lõike 3 põhjal. Siiski annab viimati mainitud säte komisjonile kaalutlusõiguse otsustada, kas turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluste arvu silmas pidades on nende kontrollimine põhjendamatult koormav ja takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist."

40. Üldkohus järeldas sellest esiteks, et väljavõttelise uuringu kasutamise korral ei anna algmäärus valimisse kaasamata ettevõtjatele tingimusteta õigust individuaalse dumpingumarginaali arvutamisele, kuna sellise taotluse rahuldamine sõltub nimelt komisjoni otsusest algmääruse artikli 17 lõike 3 kohaldamise kohta (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 77). Teiseks, kuna algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b kohaselt on turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise võimaldamise eesmärk üksnes kindlaks määrata normaalväärtuse arvutusmeetod, et arvutada individuaalseid dumpingumarginaale, siis ei ole komisjonil kohustust läbi vaadata valimisse kaasamata ettevõtjate turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlusi, kui ta on järeldanud algmääruse artikli 17 lõike 3 kohaldamisel, et selliste marginaalide arvutamine on põhjendamatult koormav ja takistab uurimise õigeaegset lõpetamist (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 78), ning kolmandaks, et käesolevas asjas ei ole vaidlustatud seda, et kõigi nende valimisse kaasamata ettevõtjate individuaalsete dumpingumarginaalide arvutamine, kes selle kohta taotluse esitasid, on institutsioone põhjendamatult koormav ning takistab uurimise õigeaegset lõpetamist (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 79).

41. Üldkohus järeldas sellest, et tagasi tuleb lükata Brosmann Footwear jt argumendid selle kohta, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktid b ja c kohustasid komisjoni läbi vaatama valimisse kaasamata ettevõtjate turumajandusliku / individuaalse kohtlemise taotlusi, kaasa arvatud siis, kui neile ei kohaldata individuaalset dumpingumarginaali (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 80).

42. Üldkohus lükkas samuti tagasi nende argumendi võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise kohta esiteks valimisse kaasatud ja kaasamata äriühingute vahel põhjusel, et need kaks äriühingute kategooriat on erinevates olukordades (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 81), ning teiseks valimisse kaasamata äriühingutest nende, kes „väärisid" turumajanduslikku kohtlemist või individuaalset kohtlemist, ning nende äriühingute vahel, kelle turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise taotlus oleks igal juhul tagasi lükatud, põhjusel et algmääruse artikli 17 lõikega 3 antud kaalutlusõigust arvestades ei pea komisjon otsustama kõigi turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste üle (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 83–85).

43. Turumajandusliku kohtlemise taotluse lahendamiseks algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c ette nähtud kolme kuu pikkuse tähtaja järgimata jätmise osas otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92, et arvestades tema varasemaid hinnanguid, mille kohaselt „ei ole komisjon teinud viga, jättes uurimata [Brosmann Footwear jt] turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlused", ei olnud neil äriühingutel „õigus viidata [nimetatud] tähtaja […] eiramisele, kuna see tähtaeg puuduta[s] üksnes olukordi, kus komisjonil [oli] kohustus need taotlused läbi vaadata".

2. Poolte argumendid

44. Oma esimeses väites kritiseerivad Brosmann Footwear jt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78 Üldkohtu esitatud hinnangut, mille kohaselt ei olnud institutsioonidel kohustust läbi vaadata nende turumajandusliku kohtlemise/individuaalse kohtlemise taotlusi. Selles osas väidavad Brosmann Footwear jt, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas nimetatud kohtuotsuse kõnealuses punktis, et turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise võimaldamise eesmärk on üksnes kindlaks määrata normaalväärtuse arvutusmeetod, et arvutada individuaalseid dumpingumarginaale.

45. Sel viisil taandas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 76–85 Brosmann Footwear jt turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluse valesti individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotluseks algmääruse artikli 17 tähenduses. Brosmann Footwear jt ei taotlenud aga individuaalsete dumpingumarginaalide arvutamist ega eraldi tollimaksu määra. Seevastu palusid nad tunnustada asjaolu, et nad tegutsevad „turumajanduslikus Hiinas" ning et seetõttu tuleb neile kohaldada „turumajanduslikus Hiinas" tegutsevatele tootjatele (see tähendab valimisse kaasatud ettevõtjad, kellele võimaldatakse turumajanduslikku kohtlemist või individuaalset kohtlemist) kohaldatavat kaalutud keskmist tollimaksumäära. Käesoleval juhul täpsustavad Brosmann Footwear jt, et kõigile tootjatele, kes ei olnud valimisse kaasatud, kuid kes „väärisid" turumajanduslikku kohtlemist, oleks tulnud kohaldada dumpinguvastast tollimaksu, mis on võrdväärne Golden Stepi dumpinguvastase tollimaksuga (9,7%), kes on ainus valimisse kaasatud äriühing, kellele võimaldati turumajanduslikku kohtlemist, mitte kõigi valimisse kaasatud ettevõtjate kaalutud keskmist tollimaksu (16,5%). Kui tunnistada, et institutsioonid võiksid tegutseda teistviisi, siis viiks see võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumiseni.

46. Seega võis Üldkohus Brosmann Footwear jt hinnangul vaid otsustada, et institutsioonidel oli lubatav mitte läbi vaadata turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlusi põhjendusel, mis on kohaldatav individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotlustele ja mille kohaselt oli taotluste arv nii suur, et nende kontrollimine oleks institutsioonidel takistanud uurimise õigeaegset lõpetamist.

47. Oma apellatsioonkaebuse teises väites leiavad Brosmann Footwear jt esiteks, et Üldkohus jättis tähelepanuta algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92, et komisjon ei pidanud valimisse mittekaasatud ettevõtjate turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste läbivaatamisel järgima nimetatud artiklis sätestatud maksimaalset kolmekuulist kohustuslikku tähtaega.

48. Teiseks kinnitavad Brosmann Footwear jt, et Üldkohus on rikkunud oma põhjendamiskohustust, kuna ta ei näidanud põhjusi, miks ta ei kontrollinud väidet, et institutsioonid rikkusid algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c, kuna nad ei võtnud kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest seisukohta valimisse kaasatud Hiina tootjate turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise kohta.

49. Nõukogu ja komisjon teevad ettepaneku apellatsioonkaebuse need kaks väidet tagasi lükata.

50. Nõukogu arvates selgitas Üldkohus õigesti seoseid algmääruse artikli 17 ning artikli 2 lõike 7 vahel. Väljavõttelise uuringu kasutamise käigus võivad individuaalse dumpingumarginaali saada üksnes eksportijad, kes on kaasatud valimisse, või eksportijad, kes valimisse kaasatud ei ole ja kelle individuaalse dumpingumarginaali taotlus rahuldati vastavalt algmääruse artikli 17 lõikele 3. Eksportijad, kes valimisse kaasatud ei ole ning kelle kõnealust taotlust ei ole rahuldatud vastavalt nimetatud määruse artikli 17 lõikele 3, ei või saada individuaalset dumpingumarginaali, sõltumata sellest, kas nad asuvad turumajanduslikus riigis. Seega leiab nõukogu, et mitteturumajandusliku riigi puhul on turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste eesmärk võimaldada äriühingutel, kes ei ole valimisse kaasatud, või nendel äriühingutel, kelle taotlus rahuldati vastavalt algmääruse artikli 17 lõikele 3, saada individuaalne dumpingumarginaal. Brosmann Footwear jt väide on igal juhul asjakohatu, kuna nad rõhutavad ise õigesti, et nad ei ole nõudnud õigust saada individuaalne dumpingumarginaal.

51. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78 toodud Üldkohtu hinnang on samuti põhjendatud, kuna Üldkohus ei märkinud, et Brosmann Footwear jt oleksid individuaalse dumpingumarginaali saamiseks taotlenud turumajanduslikku kohtlemist ja/või individuaalset kohtlemist. Brosmann Footwear jt välja toodud ülejäänud väited õigusnormi rikkumiste kohta on kas tõendamata või vastuvõetamatud.

52. Komisjon lisab, et nagu Üldkohus otsustas, puudub institutsioonidel igasugune kohustus hinnata turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise iga taotlust, sealhulgas kui nad otsustavad kasutada väljavõttelist uuringut. Nagu Üldkohus otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 77, võivad institutsioonid piirduda valimisse kaasatud taotluste läbivaatamisega, kuna käesoleval juhul – nagu Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84 – ei ole vaidlustatud seda, et kõigi nende valimisse kaasamata ettevõtjate individuaalsete dumpingumarginaalide arvutamine, kes selle kohta taotluse esitasid, oleks institutsioone põhjendamatult koormanud ning takistanud uurimise õigeaegset lõpetamist.

53. Apellatsioonkaebuse teise väite osas on nõukogu ja komisjon arvamusel, et see on osaliselt põhjendamatu ning osaliselt vastuvõetamatu. Brosmann Footwear jt turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste läbivaatamiseks ette nähtud kolmekuulise tähtaja väidetava ületamise osas viitavad need institutsioonid vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92 Üldkohtu esitatud hinnangule. Seega, kuna institutsioonid ei pea läbi vaatama valimisse kaasamata äriühingute turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlusi, väidavad nõukogu ja komisjon, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c viidatud kolmekuuline tähtaeg ei ole nende osas asjakohane. Sama tähtaja järgimata jätmise osas valimisse kaasatud äriühingute turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste läbivaatamisel leiavad nõukogu ja komisjon, et seda väite osa ei tõstatatud Üldkohtus ning see kujutab endast uut väidet, mis on apellatsioonkaebuse staadiumis vastuvõetamatu.

3. Analüüs

54. Apellatsioonkaebuse need kaks esimest väidet puudutavad küsimust algmääruse artikli 17 lõike 3 ulatuse kohta.

55. Vaidlustatud ei ole seda, et algmääruse artikkel 17 lubab komisjonil kasutada väljavõttelist uuringut, iseäranis juhtudel, kus kaebuse esitajate või eksportijate arv on suur.

56. Lisaks ei kritiseeri Brosmann Footwear jt enam vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72 Üldkohtu esitatud hinnangut, mille kohaselt kujutab väljavõttelise uuringu kasutamine endast uurimise piiramist.

57. Nagu Üldkohus otsustas, ei osale valimisse kaasamata eksportijad või tootjad uurimises.

58. Sellegipoolest tuleb märkida, et algmääruse artikli 17 lõige 3 leevendab teataval määral seda kinnitust „individuaalsete dumpingumarginaalide” arvutamise taotluste erijuhtumil.

59. Selles sättes nähakse ette, et kui komisjon kasutab valimimeetodit, võidakse eksportija või tootja puhul, kes ei ole valimisse kaasatud, kuid kes esitas ettenähtud tähtaja jooksul vajaliku teabe, „siiski” kasutada „individuaalse dumpingumarginaali” arvutamist. See valimisse kaasamata tootjale või eksportijale pakutav võimalus ei ole kohaldatav „juhtudel, kui [nende] arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist”.

60. Meenutagem, et vaidlustatud kohtuotsuses leidis Üldkohus esiteks selle kohtuotsuse punktides 76 ja 77, et individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotluse rahuldamine eeldab turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluse rahuldamist, kui tegemist on algmääruse artikli 2 lõike 7 punktist b puudutatud riikidega, ilma et tulenevalt selle määruse artikli 17 lõikest 3 võiks valimisse kaasamata ettevõtjal olla siiski tingimusteta õigus selle marginaali arvutamisele. Teiseks on sama kohtuotsuse punktis 78 otsustatud, et kuna turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise võimaldamise eesmärk on üksnes kindlaks määrata normaalväärtuse arvutusmeetod, et

arvutada individuaalseid dumpingumarginaale, siis ei võimalda algmääruse artikli 17 lõige 3 komisjonil läbi vaadata valimisse kaasamata ettevõtjate turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlusi, kui selliste marginaalide arvutamine on põhjendamatult koormav ja takistab uurimise õigeaegset lõpetamist.

61. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 76 ja 77 esitatud analüüs ei ole – õigesti – Brosmann Footwear jt kriitika ese.

62. Selleks et komisjon saaks lõpuks arvutada individuaalsed dumpingumarginaalid, peab eksportijatel või tootjatel, kes asuvad riigis, kus puudub turumajandus, kuid mis on Maailma Kaubandusorganisatsiooni liige, kas eelnevalt olema õigus kasutada turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundit – nimelt peavad nad täitma algmääruse artikli 2 lõike 7 punktides b ja c toodud tingimused – või juhul kui neile nimetatud sätteid ei kohaldata ning kuna normaalväärtust arvutatakse algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a alusel, tuleb neile kohaldada individuaalset kohtlemist, mille tingimused on reguleeritud algmääruse artikli 9 lõikes 5.

63. Seega, nagu otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76, sõltub individuaalse dumpingumarginaali arvutamine kas turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise võimaldamisest. Selle arvutamise suhtes võib siiski kehtida erand, mis on ette nähtud algmääruse artikli 17 lõikes 3, mille kohaselt ei tohi individuaalne kontrollimine olla komisjonile põhjendamatult koormav ega takistada uurimise õigeaegset lõpetamist, nagu Üldkohus on märkinud seda nimetatud kohtuotsuse punktis 76.

64. Minu arvates on problemaatilisem vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78 esitatud Üldkohtu hinnang, mille kohaselt teenivad turumajanduslik kohtlemine ja individuaalne kohtlemine sisuliselt vaid individuaalsete dumpingumarginaalide arvutamise huve ning et järelikult on komisjonil õigus keelduda läbi vaatamast valimisse kaasamata eksportijate turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlusi algmääruse artikli 17 lõike 3 alusel, kuna nimetatud marginaalide arvutamine oleks olnud põhjendamatult koormav ning takistanud uurimise õigeaegset lõpetamist.

65. Nimelt kui tuleb möönda, et turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise võimaldamise taotlus on individuaalse dumpingumarginaali arvutamise tingimus, ei tähenda selline taotlus tingimata nimetatud marginaali arvutamise nõudmist. Ühelt poolt turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise võimaldamise taotluste suhtes ning teiselt poolt individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotluse suhtes kehtivad erinevad sätted ja tähtajad.

66. Nii oli käesoleval juhul algatamise teates täpsustatud, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel esitatud turumajandusliku kohtlemise taotlused ning vastavalt sama määruse artikli 9 lõikele 5 esitatud individuaalse kohtlemise taotlused tuli esitada komisjonile 15 päeva jooksul alates selle teate avaldamisest, samas kui algmääruse artikli 9 lõike 6 ja artikli 17 lõike 3 kohased individuaalsete dumpingumarginaalide arvutamise taotlused tuli esitada 40 päeva jooksul alates algatamise teate avaldamisest. Sama algatamise teate 1. joonealune märkus, millele viitab Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 89, rõhutab ka nende eksportijate või tootjate poolse individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotluse valikulisust, kes taotlesid turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise võimaldamist. Nagu märgivad ka Brosmann Footwear jt, peab individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotlus sisaldama täiendavat teavet turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise võimaldamise taotluste kohta.

67. Lisaks tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktis 95 nimetatud ajutise määruse punktist 64, et vaid neli Hiina eksportivat tootjat, kes ei kuulu komisjoni koostatud valimisse, taotlesid individuaalse dumpingumarginaali arvutamist ning edastasid algmääruse artikli 9 lõike 6 ning artikli 17 lõike 3 kohase vajaliku teabe ettenähtud tähtaegadel, samas kui on selge, et 141 Hiina eksportivat tootjat, nende seas Brosmann Footwear jt, esitasid turumajandusliku kohtlemise ja/või individuaalse kohtlemise võimaldamise taotlused, ilma et Brosmann Footwear jt oleksid ka järginud ettenähtud tähtaegu, kuna küsimustik võimaldas neil taotleda individuaalse dumpingumarginaali arvutamist.

68. Seega tuleneb väga selgelt nii õiguslikust raamistikust kui ka käesoleva kohtuasja tõenditest, et ettevõtja, kes taotleb turumajanduslikku kohtlemist või individuaalset kohtlemist, ei nõua tingimata individuaalse dumpingumarginaali arvutamist. Pealegi ei ole ta selleks kohustatud.

69. Kuna turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise taotlus ei ole tingimata seotud individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotlusega, ei näe ma, kuidas nimetatud marginaali arvutamise eraldi taotluse puudumisel võiks algmääruse artikli 17 lõiget 3 laiendada valimisse kaasamata eksportijate või tootjate turumajandusliku kohtlemise ja/või individuaalse kohtlemise taotluste läbivaatamisele.

70. Seega leian ma, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 78, et algmääruse artikli 17 lõige 3 annab komisjonile õiguse mitte läbi vaadata selliste äriühingute turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlusi, kes sarnaselt Brosmann Footwear jt-le ei ole kaasatud valimisse. Nimelt piirdub see artikkel sellega, et võimaldab komisjonil mitte läbi vaadata valimisse kaasamata äriühingu individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotlusi nimetatud artiklis ette nähtud tingimustel.

71. Seevastu leian ma, et see õigusnormi rikkumine ei ole tulemuslik, kuna see ei saa tuua endaga kaasa vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.

72. Selles osas tuleb meenutada, et Üldkohus otsustas nimelt õigesti – ilma et see hinnang oleks Brosmann Footwear jt kriitika osaliseks saanud –, et väljavõtteline uuring kujutab endast uurimise piiramist. See ei puuduta seega äriühinguid, keda ei ole valimisse kaasatud.

73. Nagu ma eelnevalt mainisin, puudutab uurimise piiramise ainus erand, olgugi et seda erandit ennast on koheselt pehmendatud, algmääruse artikli 17 lõikes 3 sätestatud valimisse kaasamata eksportijate või tootjate individuaalse dumpingumarginaali arvutamise taotluste läbivaatamist. Kuna seda erandit tuleb tõlgendada kitsalt, ei ulatu see seega valimisse kaasamata tootjate või eksportijate esitatud turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise taotlustele.

74. Neil asjaoludel oli komisjonil õigus algmääruse artikli 17 lõike 1 alusel mitte läbi vaadata valimisse kaasamata äriühingute turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotlusi. Nende taotluste läbivaatamata jätmine, sõltumata selle artikli lõike 3 kohaldamisest, on omane valimimeetodi kasutamisele.

75. Selles kontekstis tuleb märkida, et Brosmann Footwear jt ei vaidlusta Hiina eksportivate tootjate valimi koosseisu ega valimi tüüpilisust. Nad piirduvad apellatsioonkaebuse punktis 22 kriitikaga selle kohta, kuidas Üldkohus tõlgendas algmääruse artiklit 17, ning väidavad, et väljavõttelise uuringu saab õiguspäraselt läbi viia alles pärast seda, kui komisjon on lahendanud turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlused.

76. Siiski ei saa väita, et uurimise piiramine väljavõttelise uuringuga võib toimuda alles pärast seda, kui komisjon on lahendanud kõik turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlused, nende hulgas seega need, mille on esitanud valimisse kaasamata äriühingud. Kuna – nagu on sätestatud algmääruse artikli 5 lõikes 10 – algatamise teates teatatakse uurimise algatamisest ning

turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotlusi saab esitada alles pärast uurimise algatamist, tähendab valimimeetodi kasutamisega uurimise piiramine tingimata seda, et valimisse kaasamata äriühingute turumajandusliku kohtlemise ja/või individuaalse kohtlemise taotlusi ei või läbi vaadata.

77. Läbi vaatamata jätmine ei tähenda vastupidi sellele, mida väidavad Brosmann Footwear jt, valimisse kaasamata ettevõtjate puhul võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist nende valimisse kaasamata ettevõtjate kahjuks, kes oleksid „väärinud" turumajanduslikku kohtlemist või individuaalset kohtlemist, nii et dumpingumarginaali arvutamisel oleks neid koheldud samamoodi nagu äriühinguid, keda valimisse ei kaasatud, kuid kelle turumajandusliku kohtlemise ja/või individuaalse kohtlemise taotlused jäeti rahuldamata.

78. Peale selle, et niisugused argumendid on Brosmann Footwear' jt osas oma laadilt hüpoteetilised, tuleb märkida, et algmääruse artikli 9 lõikes 6 on ette nähtud, et nende eksportivate tootjate suhtes kohaldatav dumpinguvastane tollimaks, keda uurimine ei hõlmanud, ei või ületada valimisse kaasatud isikute suhtes kindlaks määratud kaalutud keskmist dumpingumarginaali. Selles sättes, mille õiguspärasust Brosmann Footwear jt ei ole kordagi vaidlustanud, ei ole valimisse kaasamata eksportivatele tootjatele, kes taotlesid turumajanduslikku kohtlemist või individuaalset kohtlemist, seega antud mingit õigust nõuda institutsioonidelt muud kaalutud keskmise dumpingumarginaali arvutamist kui see, mis tuleneb kõikide valimisse kuuluvate äriühingute arvessevõtmisest, sõltumata sellest, kas need äriühingud ise on turumajandusliku kohtlemise või individuaalse kohtlemise saanud või mitte.

79. Neid kaalutlusi silmas pidades ning vaatamata õigusnormi rikkumisele, mille Üldkohus algmääruse artikli 17 lõike 3 tõlgendamisel toime pani, leidis kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92 argumendi kohta, mis puudutas komisjonile Brosmann Footwear' jt turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste läbivaatamiseks antud kolmekuulise tähtaja möödumist, sisuliselt siiski õigesti, et see tähtaeg puudutab üksnes nende taotluste läbivaatamist, mille on esitanud uurimisega hõlmatud äriühingud ehk valimisse kuuluvad eksportivad tootjad.

80. Selle tähtaja järgimata jätmise osas viimati nimetatud äriühingute esitatud turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotluste läbivaatamisel ei saa Brosmann Footwear jt minu hinnangul Üldkohtule ette heita, et ta nendele ei vastanud, kuna seda etteheidet esimeses kohtuastmes sisuliselt ei esitatud. Vaatamata Euroopa Kohtu istungil Brosmann Footwear jt esindaja esitatud väitele, et see etteheide esitati hagiavalduse punktis 67, nähtub selle punkti liigendamise kontekstist, et kolmekuulise tähtaja järgimata jätmine puudutas üksnes Brosmann Footwear jt või äärmisel juhul teiste valimisse kaasamata Hiina eksportivate tootjate esitatud turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlusi. See punkt kuulub hagiavalduse ossa, mis puudutab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c rikkumist ning eelkõige *kaitseõiguste* rikkumist. Kuna need õigused on oma olemuselt subjektiivsed, ei saanud kõnealune osa sellisel kujul, nagu see oli sõnastatud, ilmselgelt loogiliselt viidata valimisse kaasatud Hiina äriühingutele, kelle turumajandusliku kohtlemise / individuaalse kohtlemise taotlused institutsioonid läbi vaatasid. Seega teen ma ettepaneku lükata see etteheide tagasi, kuna see on apellatsioonimenetluse staadiumis vastuvõetamatu.

81. Kõiki neid põhjusi kogumis arvestades teen ma ettepaneku lükata apellatsioonkaebuse kaks esimest väidet, neist esimene tulemusetuse ning teine põhjendamatuse tõttu tagasi.

B. *Apellatsioonkaebuse kolmas väide, mis puudutab õigusnormide rikkumisi ja tõendite moonutamist seoses ühenduse tootmisharu koostöö piisava tasemega uurimise käigus ning uurimise käiguga*

82. Väide jaguneb kaheks osaks, mis puudutavad õigusnormide rikkumisi ja tõendite moonutamist seoses esiteks ühenduse tootmisharu koostöö piisava tasemega uurimise käigus ning teiseks uurimise käiguga.

1. Esimene osa, mis puudutab õigusnormide rikkumisi ja tõendite moonutamist seoses ühenduse tootmisharu koostöö piisava tasemega uurimise käigus

a) Poolte argumendid

83. Brosmann Footwear jt on seisukohal, et Üldkohus piirdus analüüsimisega, kas kaebust toetati piisavalt selleks, et algatada dumpinguvastane uurimine, kuid ei uurinud, kas institutsioonid olid õigesti kindlaks teinud, et valimisse kaasamata 804 ühenduse tootjat, kes vastasid ainult enne uurimist edastatud esimesele küsimustikule (edaspidi „küsimustik kaebeõiguse kohta"), tegid piisavalt koostööd, selleks et teha kindlaks „kaebeõigus uurimise ajal". Teisisõnu ei kontrollinud Üldkohus, kas institutsioonidel oli õigus, kui nad leidsid, et kaebeõigusega seotud nõue jäi uurimise ajal täidetuks. Brosmann Footwear jt väidavad niisiis, et ei ole kindel, et kaebusele enne uurimise algatamist avaldatud toetuse olulisus oli identne koostöö ja kaebeõiguse tasemega pärast uurimise algatamist. Üldkohus oleks seega pidanud tuvastama, et institutsioonid olid kohustatud kontrollima 804 kaebuse esitaja koostööd, saates neile väljavõttelise uuringu küsimustiku. Nimelt, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 108 möönis, saadetakse see küsimustik tavaliselt ühenduse tootjatele, selleks et kontrollida nende koostööd uurimises. Leides aga vaidlustatud kohtuotsuse punktides 110–112 sisuliselt, et institutsioonidel oli õigus jätta väljavõttelise uuringu küsimustik valimisse kaasamata 804 ühenduse tootjale nende poolt uurimises tehtud koostöö kontrollimiseks saatmata, ning mööndes, et selle kontrolli rahuldas juba ainuüksi nende avaldus kaebuse toetamise kohta, mis tehti vastuseks küsimustikule nende kaebeõiguse kohta, eiras Üldkohus algmääruse artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõiget 4 ning kohustust oma otsust põhjendada.

84. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 111 esitatud hinnangutes on ka moonutatud tõendeid, kuna Üldkohus ei saa küsimustikust kaebeõiguse kohta järeldada, et ühenduse tootjad olid teadlikud, et nende edastatud teavet võidakse uurimise käigus kontrollida, ja et sellele dokumendile antud vastused olid piisavad uurimise käigus koostöö toimumise tõendamiseks.

85. Kõigi nende kaalutluste tõttu väidavad Brosmann Footwear jt, et Üldkohus oleks seega pidanud järeldama, et ainult valimisse kaasatud kümme liidu äriühingut tegid uurimises koostööd, mis aga oli ebapiisav, et saavutada 25% künnis, mis on nõutav „uurimise käigus kaebeõiguse" saamiseks. Neil asjaoludel ei saanud need äriühingud dumpinguvastases menetluses õiguspäraselt esindada „ühenduse tootmisharu".

86. Nõukogu ja komisjon teevad ettepaneku lükata kolmanda väite esimene osa tagasi. Sisuliselt leiavad institutsioonid, et liidu tootjad, kes vastasid küsimustikule kaebeõiguse kohta ja kinnitasid, et nad toetavad kaebust, tegid koostööd. Sellest lähtuvalt tuleb 814 äriühingut seega pidada algmääruse artikli 5 lõike 4 tähenduses „ühenduse tootmisharu" moodustavaks. Miski ei kohustanud komisjoni uuesti kontrollima, kas need äriühingud tegid pärast uurimise algatamist koostööd.

b) Analüüs

87. Nagu algmääruse artikli 6 lõikes 2 on rõhutatud, saadab komisjon dumpinguvastases uurimises huvitatud isikutele mitut liiki küsimustikke.

88. Nende küsimustike laadi ega funktsioone ei ole algmääruses siiski täpsustatud.

89. Nagu nõukogu rõhutas, ilma et Brosmann Footwear jt sellele oleksid vastu vaielnud, saadab komisjon üldjuhul kaebuse esitanud liidu tootjatele kahte liiki küsimustikke.

90. Küsimustik kaebeõiguse kohta, mille täpne nimetus – nagu on meenutatud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 110 – on käesoleval juhul „Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite importi käsitleva dumpinguvastase menetluse tõenäoline algatamine", vastab küsimustikule, millega hinnatakse kaebuse toetuse ulatust. Seetõttu saadetakse see küsimustik enne uurimise algatamist.

91. Teine küsimustik, mida nimetatakse väljavõttelise uuringu küsimustikuks, edastatakse liidu tootjatele pärast uurimise algatamist. Seda küsimustikku täidetakse üldjuhul kahes etapis. Esiteks saavad kõik tootjad väljavõttelise uuringu lühikese küsimustiku, milles palutakse vajalikku teavet, eelkõige tootmis- ja müügimahu kohta, ning millele antud vastuseid kasutatakse tavaliselt tüüpilise valimi moodustamiseks. Esimeses küsimustikus soovib komisjon samuti teada, kas väljavõttelise uuringu kasutamise korral on liidu tootjad valmis kuuluma valimisse, esitama kahju hindamiseks vajalikke andmeid ning võimaldama komisjonil koha peal kontrolle läbi viia. Teiseks saadab komisjon pärast valimi moodustamist ainult valimisse kaasatud liidu tootjatele küsimustiku teise osa, mida nimetatakse väljavõttelise uuringu täielikuks küsimustikuks ja mis käsitleb liidu tootmisharule tekitatud kahju hindamist.

92. Käesoleval juhul puudub vaidlus selle üle, et nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 109 märkis, kohaldas komisjon teistsugust menetlust liidu tootjate erakordselt suure arvu tõttu. Nii moodustas ta kaebeõigust käsitleva küsimustiku abil saadud andmete põhjal valimi ning saatis teise küsimustiku üksnes kaebuse esitanud liidu äriühingutele, kes kaasati valimisse, selleks et viimased esitaksid eelkõige kahju hindamisega seotud andmeid. Valimist välja jäänud liidu tootjad ehk 804 äriühingut 814 tootjast, kelle nimel kaebus esitati, ei saanud seega väljavõttelise uuringu lühikest küsimustikku.

93. Brosmann Footwear' jt hinnangul läheks see, kui sarnaselt Üldkohtuga möönda, et komisjon võib niimoodi toimida, vastuollu algmääruse artikli 4 lõike 1 ja artikli 5 lõikega 4. Seda silmas pidades ja neil asjaoludel ei kontrolliks komisjon valimisse kaasamata jäänud äriühingute koostööd uurimises. Need äriühingud tuleks seega välja jätta määratlusest „ühenduse tootmisharu" algmääruse artikli 5 lõike 4 tähenduses. Järelikult tuleks seetõttu asuda seisukohale, et kaebuse toetamiseks nõutavad tingimused ehk koostöö uurimises ning dumpinguga liidu tootmisharule tekitatud kahju hindamine ei ole täidetud.

94. Need argumendid ei veena mind.

95. Kõigepealt on selge, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 103 märkis, et vastavalt algmääruse artikli 5 lõigetele 1 ja 4 on dumpinguvastane uurimine nõuetekohaselt algatatud – välja arvatud juhul, kui kohaldatakse sama artikli lõiget 6, mis käesolevas asjas ei ole kohaldatav –, kui kaebus on esitatud „ühenduse tootmisharu" poolt või selle nimel. Kaebust peetakse ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need liidu tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50% samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa ühenduse tootmisharust. Lisaks peab kaebust sõnaselgelt toetavate tootjate arvele langema vähemalt 25% ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.

96. Nagu Üldkohus samuti leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 105, milles antud hinnangu suhtes Brosmann Footwear jt mingeid vastuväiteid ei esita, tähendab „ühenduse tootmisharu" poolt või selle nimel esitatud kaebuse „toetamine" algmääruse artikli 5 lõigete 2 ja 4 mõttes kaebuse esitaja(te)le ja neile, kelle nimel see kaebus on esitatud, et esiteks esitavad nad komisjoni nõutud teabe kontrollimiseks, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestamiseks nõutavad tingimused on täidetud, ja et teiseks nõustuvad nad kõikvõimalike kontrollidega, mida komisjon võib läbi viia, et kindlaks teha, kas esitatud teave vastab tegelikkusele.

97. Teine kohustus kujutab endast uurimises tehtavat koostööd, mille positiivset määratlust ei ole algmääruses antud, kuid mille kohta nähtub algmääruse artikli 6 lõikest 8 ja artiklist 18, et see viitab sisuliselt huvitatud isikute suhtumisele uurimise tõrgeteta toimumises osalemisse eelkõige oma kohustuse kaudu võimaldada komisjonile juurdepääs teabele või edastada talle teavet ning nõustuda komisjoni kontrollidega.

98. Selle kohta tuleb märkida, et algmääruses ei ole ette nähtud konkreetset erimeetodit, mis võimaldaks kindlaks teha kaebuse toetuse või kontrollida liidu tootjate poolt uurimises koostöö tegemist. Brosmann Footwear jt möönavad pealegi apellatsioonkaebuses korduvalt, et sarnaselt sellega, mida Üldkohus sisuliselt otsustas, ei ole olemas ühtainsat meetodit, mida komisjon oleks kohustatud kasutama.[8] Arvestades institutsioonidele seega kuuluvat laia kaalutlusruumi, on õige, et komisjoni ei saa sundida järgima kaebuse toetuse kindlakstegemisel või liidu tootjate poolt uurimises koostöö tegemise kontrollimisel konkreetset menetlust, eelkõige kui on selge – nagu käesolevas asjas –, et kaebuse esitanud liidu tootjate arv oli erakordselt suur.

99. Edasi, kuigi on selge, et valimisse kaasatud äriühingute koostöö peab kogu uurimise vältel olema täielik, seisneb valimisse kaasamata jäetud liidu tootjate koostöö omakorda sellise teabe esitamises, mis võimaldab esiteks teha järelduse nende tootjate „ühenduse tootmisharusse" kuulumise või mittekuulumise kohta, kontrollides nende toetust kaebusele, ning teiseks valimi moodustada. Algmääruse artikli 17 lõikest 1 nähtub, et kui valim on moodustatud, ei osale liidu tootjad, kes valimisse ei kuulu, määratluse poolest enam uurimises.

100. Brosmann Footwear jt ei vaidlusta Üldkohtu poolt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 110 ja 111 esimese elemendi ehk kaebuse toetuse kontrollimise suhtes teostatud kontrolli õigsust. Lisagem, et käesoleva ettepaneku eelmises punktis esitatud täpsustust silmas pidades ei olnud esimese astme kohus vastupidi Brosmann Footwear' jt väidetele kohustatud kontrollima „[valimisse kaasamata jäetud äriühingute] kaebeõigust uurimise käigus". Niivõrd, kuivõrd viimati nimetatud väljendi all tuleb mõista pärast valimi moodustamist tehtud koostöö kontrollimist, on see toiming täielikult teostatav üksnes valimisse kuuluvate äriühingute suhtes.

101. Teise elemendi ehk valimi moodustamise osas märgivad Brosmann Footwear jt õigesti, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 164 leidis Üldkohus, et komisjonil oli 814 liidu tootjale saadetud küsimustiku põhjal olemas vajalik teave[9], selleks et koostada valim kriteeriumide alusel, mida ta pidas asjakohaseks. Kuigi Brosmann Footwear jt väidavad, et Üldkohus moonutas tõendeid, kui ta mainis, et küsimustik kaebeõiguse kohta sisaldas küsimusi, mis puudutasid muud perioodi kui uurimisperiood, on see väide mitte ainult tõendamata, vaid samuti ja eelkõige – nagu nõukogu õigesti rõhutas – lükkab selle ümber selle küsimustiku sisu ise, mis puudutas muu hulgas kaebuse esitanud iga äriühingu toodangut uurimisperioodi ajal.[10]

102. Neil asjaoludel teen ma ettepaneku lükata apellatsioonkaebuse kolmanda väite esimene osa tagasi.

2. Teine osa, mis puudutab õigusnormide rikkumisi ja tõendite moonutamist seoses uurimise käiguga

a) Poolte argumendid

103. Brosmann Footwear jt väidavad, et Üldkohus rikkus õigusnormi ehk algmääruse artikli 6 lõiget 1, kui ta möönis, et institutsioonidel oli õigus enne algatamise teadet kogutud teavet väljavõttelise uuringu jaoks kasutada.

8 — Vt apellatsioonkaebuse punktid 50 ja 51.

9 — Tuleb märkida, et see on kahtlemata näpuviga, mille tõttu Üldkohus viitas vaidlustatud kohtuotsuse selles punktis väljavõttelise uuringu küsimustikule, mitte küsimustikule kaebeõiguse kohta.

10 — Vt apellatsioonkaebuse lisa 7 (lk 289), mis sisaldab kaebuse esitanud liidu tootjatele saadetud tabeleid, milles käsitletakse aastaid 2003 ja 2004 ning 2005. aasta esimest kvartalit.

104. Teise võimalusena väidavad Brosmann Footwear jt, et kui komisjon kasutas seoses küsimustikuga kaebeõiguse kohta edastatud teavet, algatas ta oma uurimise varem kui algatamise teate kuupäeval. Sellest tulenevalt väidavad nad, et komisjon ei lõpetanud uurimist algmääruse artikli 6 lõikes 9 ette nähtud 15 kuu pikkuse tähtaja jooksul.

105. Nõukogu ja komisjon väidavad, et need argumendid on põhjendamatud.

b) Analüüs

106. Vaidlust ei ole selle üle, et andmed, mis komisjon kogus kaebeõigust käsitlevale küsimustikule saadetud vastustest, koguti enne uurimise algatamise teate avaldamist.

107. Vaatamata siiski sellele, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 114 sisuliselt märkis, et komisjon peab kaebuse esitajate edastatud mõningat teavet koguma ja kontrollima enne menetluse algatamist, ei takista algmääruse ükski säte tal seda teavet uurimisel arvesse võtta.

108. Asjaolu, et komisjon alustab uurimist pärast algatamise teadet, nagu on täpsustatud algmääruse artikli 6 lõikes 1, ei tähenda, et enne uurimist komisjoni käsutusse antud teavet ei või uurimise käigus kasutada.

109. Teistsuguse järelduse tegemine tooks kaasa selle, et komisjoni kohustataks nõudma kaebuse esitanud liidu tootjatelt valdavalt identse teabe korduvat esitamist, eirates hea halduse nõuet ja piiratud ressursside tõhusat kasutamist, eelkõige juhul, kui kaebuse esitajate arv on erakordselt suur nagu käesolevas asjas.

110. Peale selle, nagu ma juba rõhutasin, ei vaidlusta Brosmann Footwear jt tõsiseltvõetavalt asjaolu, et enne uurimise algatamise teate avaldamist kogutud andmed võimaldasid liidu tootjate valimi õiguslikult piisavalt moodustada.

111. Lõpliku tollimaksu kehtestamiseks ette nähtud alates uurimise algatamise avaldamisest 15 kuu pikkuse tähtaja järgimise osas järeldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 118 lisaks õigesti, et lõplikus määruses järgiti seda algmäärusest tulenevat nõuet täielikult. Kuigi komisjon kogus kaebuse esitanud liidu tootjatelt teavet enne uurimise algatamise avaldamist, kasutati ja kontrolliti seda teavet valimi moodustamiseks pärast kõnealuse uurimise algatamist. Komisjon ei algatanud uurimist seega enne algatamise teate avaldamist.

112. Neil põhjustel teen ma ettepaneku lükata kolmanda väite teine osa ning see väide tervikuna tagasi.

C. *Apellatsioonkaebuse neljas väide, mis puudutab õigusnormi rikkumist ja tõendite moonutamist seoses ühenduse tootmisharule tekitatud kahju hindamisega*

1. Üldkohtu kaalutlused

113. Esimeses kohtuastmes väitsid Brosmann Footwear jt, et institutsioonid tuginesid ühenduse tootmisharule tekkinud kahjuga seotud makro- ja mikromajanduslike tegurite hindamisel ebausaldusväärsetele andmetele. Täpsemalt väitsid Brosmann Footwear jt peamiselt meediast saadud ja komisjonile edastatud teabe põhjal, et teatavad Itaalia äriühingud, kes tõenäoliselt kuuluvad liidu tootjate valimisse, olid esitanud valeandmeid ja pannud siseriiklikul tasandil toime pettusi, selleks et saada kasu abist või tööseadustiku rikkumistest.

114. Üldkohus lükkas need väited tagasi.

115. Ta rõhutas kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 168, et see, kui ettevõtja võib riigi tasandil olla toime pannud pettused, ei tähenda tingimata, et see ettevõtja ei tee komisjoni dumpinguvastases uurimises koostööd ja et ta esitab sellega seoses ebaõigeid andmeid. Kui oletada, et niisugune asjaolu on tõendatud, ei võimalda see iseenesest järeldada, et dumpinguvastases uurimises esitatud andmed ei ole usaldusväärsed, kui nendel andmetel ei ole mingit seost kõnealuste pettustega. Lisaks otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 169, kui ta vastas argumendile, mis puudutas ühe Itaalia äriühingu juhataja süüdimõistmist raamatupidamiskohustuse rikkumises, et kõnealused asjaolud puudutasid uurimisperioodist mitu aastat varasemat aega ning need ei saanud kahtluse alla seada dumpinguvastase uurimise käigus esitatud andmete usaldusväärsust.

116. Seejärel eelkõige Brosmann Footwear jt väidete osas valeandmete kohta, mille väidetavalt esitasid kaks Itaalia äriühingut, märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 173 sisuliselt, et neid saaks pidada asjakohaseks üksnes juhul, kui kõnealused andmed võisid kahtluse alla seada (makro- ja mikromajanduslikud) tegurid, mida nõukogu võttis arvesse ühenduse tootmisharule tekitatud kahju tuvastamisel.

117. Minnes edasi selle mõju analüüsimise juurde, mida kõnealused andmed võisid avaldada kahju makromajanduslikele näitajatele, lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 174–176 Brosmann Footwear jt argumendid ükshaaval tagasi. Täpsemalt kahest Itaalia äriühingust ühe poolt toime pandud pettuste osas, mis seisnesid riigiabi saamises selliste uute masinate ostmiseks, mis tegelikult paigaldati kolmandasse riiki, märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 176, et isegi kui oletada, et niisugune väide on tõendatud, võib see investeeringute tegelikku taset ühenduse piires mõjutada üksnes negatiivselt, kinnitades seega nõukogu vastavaid järeldusi.

118. Kahju mikromajanduslikele näitajatele nende andmete avaldatava mõju osas, mida analüüsiti vaidlustatud kohtuotsuse punktides 178 ja 179, otsustas Üldkohus sisuliselt, et oletades, et kahe Itaalia äriühingu edastatud andmed oleksid võinud mõjutada selle keskmise müügihinna arvutamist, mis nahast pealsetega jalatsitel on liidus, ei ole keskmise müügihinna kriteerium iseenesest määrav tegur. Nimelt oletades, et see hind oleks tegelikult jäänud kõrgemale tasemele, ei oleks see olnud piisav selleks, et seada kahtluse alla nõukogu järeldused sularahavoogude, kasumlikkuse, investeeringute tootlikkuse, kapitali kaasamise võime ja investeeringute kohta, mis kõik andsid tunnistust ühenduse tootmisharu olukorra olulisest halvenemisest.

2. Poolte argumendid

119. Esiteks väidavad Brosmann Footwear jt, et Üldkohus rikkus õigusnormi ja moonutas tõendeid, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 179 kahju mikromajanduslike näitajate kohta, et nahast pealsetega jalatsite keskmise hinna kõrgem tase ei saa kahtluse alla seada nõukogu järeldusi sularahavoogude, kasumlikkuse, investeeringute tootlikkuse, kapitali kaasamise võime ja investeeringute kohta. Apellandid on seisukohal, et jalatsite kõrgemal müügihinnal oleks tingimata olnud positiivne toime kõigile neile teguritele ning sellega oleks eelkõige kaasnenud suuremad kasumimarginaalid ja suuremad sularahavood. Samuti väidavad apellandid kahju makromajanduslike näitajate kohta esiteks, et Üldkohus piirdus nõukogu hinnangule viitamisega ega märkinud ära Brosmann Footwear' jt poolt esile toodud Itaalia äriühingute süüdimõistmist valede registreeringute ja valede arvete eest, mis tähendas, et komisjon ei saanud olla veendunud nende äriühingute edastatud teabe tõesuses. Teiseks väidavad nad, et Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 176 tähelepanuta nende pettuste vaieldamatu mõju investeeringute valdkonna tendentsile, mis seisnes uurimisperioodil aset leidnud languse märkimisväärselt liialdatult esitamises.

120. Teiseks on Brosmann Footwear jt seisukohal, et Üldkohus pani vaidlustatud kohtuotsuses toime õigusnormi rikkumise, kui ta jättis kontrollimata, kas institutsioonid olid hoolikalt ja erapooletult analüüsinud teavet, mida apellandid olid neile edastanud uurimises koostööd teinud Itaalia äriühingute pettuste kohta.

121. Kolmandaks leiavad Brosmann Footwear jt, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 182, et nõukogu oli täitnud oma põhjendamiskohustuse.

122. Nõukogu väidab, et apellatsioonkaebuse käesolev väide on osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt põhjendamatu. Komisjon toetab seda seisukohta.

3. Analüüs

123. Ma olen seisukohal, et see väide tuleb osaliselt tunnistada vastuvõetamatuks ja osaliselt põhjendamatuks.

124. Kõigepealt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole Euroopa Kohtul apellatsioonimenetluses pädevust tuvastada fakte ega üldjuhul hinnata tõendeid, millele Üldkohus on nende faktide tuvastamisel tuginenud. Nimelt kui need tõendid on saadud õiguspäraselt ning kui on järgitud õiguse üldpõhimõtteid ning tõendamiskohustust ja tõendite esitamist puudutavaid menetlusnorme, on üksnes Üldkohus pädev hindama talle esitatud tõendite tõenduslikku väärtust. Niisugune hindamine ei kujuta endast seega Euroopa Kohtu kontrollile allutatud õigusküsimust, välja arvatud juhul, kui tõendeid on moonutatud.[11]

125. Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et oma esimese rea etteheidetega, mis puudutavad esiteks nende esile toodud Itaalia äriühingute poolt väidetavalt toime pandud investeerimispettuste mõju kahju makromajanduslikele näitajatele ning teiseks mõju, mis on nahast pealsetega jalatsite keskmise hinna võimalikul tõusul liidus kahju mikromajanduslikele näitajatele, paluvad Brosmann Footwear jt hinnangud, mis Üldkohus andis faktidele vaidlustatud kohtuotsuse punktides 176 ja 179, Euroopa Kohtul uuesti läbi vaadata, milleks Euroopa Kohtul puudub apellatsioonimenetluses pädevus.

126. Lisagem, et apellandid ei tõenda kuidagi tõendite moonutamist, mis vaidlustatud kohtuotsuse samades punktides väidetavalt toime pandi. On aga selge, et moonutamine peab toimiku materjale arvestades olema ilmne, ilma et oleks vaja fakte ja tõendeid uuesti hinnata.[12]

127. Pealegi vastupidi sellele, mida väidavad Brosmann Footwear jt, ei viidanud Üldkohus kaugeltki ainult nõukogu hinnangutele kahju makromajanduslike näitajate kohta, vaid analüüsis ka väidetavate pettuste ja valede arvete mõju teguritele, mida nõukogu arvesse võttis, selleks et tuvastada kahju tekkimine, või üldisemalt nende andmete usaldusväärsusele, mis kõnealused Itaalia äriühingud komisjonile dumpinguvastase uurimise käigus edastasid, nagu sellest annavad tunnistust vaidlustatud kohtuotsuse punktid 169 ja 174–176.

128. Järelikult tuleb esimene rida etteheiteid tunnistada osaliselt vastuvõetamatuks ja osaliselt põhjendamatuks.

129. Vastuvõetamatuse tuvastamine peaks osaliselt hõlmama ka kahte muud etteheidet, mis Brosmann Footwear jt käesoleva väite põhjendamiseks esitasid ja mis on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 174, 175, 178 ja 181 vastu ning mis mõlemad sisaldavad väidet, et on moonutatud tõendeid, ilma et seda väidet oleks vähimalgi määral tõendatud.

11 — Vt eelkõige 18. märtsi 2010. aasta otsus kohtuasjas C-419/08 P: Trubowest Handel ja Makarov *vs.* nõukogu ja komisjon (EKL 2010, lk I-2259, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

12 — Vt eespool viidatud kohtuotsus Trubowest Handel ja Makarov *vs.* nõukogu ja komisjon, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika.

130. Edasi ja lisaks ei saa Brosmann Footwear jt Üldkohtule ette heita, et ta ei vastanud nende väitele, et nende poolt komisjonile Itaalia kahe äriühingu tegevuse kohta edastatud asjakohast teavet tuli analüüsida hoolikalt ja erapooletult, kuna niisugune väide, nagu nad oma esimeses kohtuastmes esitatud repliigi punktile 69 viidates esile toovad, esitati hilinenult repliigi ühesainsas lauses ning seda arendati täiendava võimalusena edasi institutsioonidel lasuva põhjendamiskohustuse kontekstis.

131. Igal juhul nähtub vaidlustatud kohtuotsusest, et selle asemel et seada kahtluse alla Brosmann Footwear jt poolt komisjonile seoses nende poolt esile toodud kahe Itaalia äriühingu tegevusega esitatud teabe sisu õigsust, asus Üldkohus analüüsima, millist mõju see teave võis juhul, kui eeldada selle tõendatust, avaldada hinnangule, mille nõukogu andis ühenduse tootmisharule tekitatud kahjule. Otsustades Brosmann Footwear jt argumentide üle sisuliselt ja leides, et nende äriühingute esitatud tõendid ei ole ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise järeldamisel asjakohased, tegi Üldkohus seega kaudselt, kuid tingimata otsuse institutsioonide kohustuse kohta analüüsida iga juhtumi „asjakohaseid asjaolusid hoolikalt ja erapooletult", ning vastas küsimusele eitavalt. Teisisõnu, olles tuvastanud, et Brosmann Footwear jt edastatud andmed ei olnud asjakohased, järeldas Üldkohus sellest kaudselt, et institutsioonid ei olnud kohustatud neid analüüsima.

132. Sellest järeldub, et kui eeldada, et Brosmann Footwear jt teine etteheide on vastuvõetav, tuleb seda pidada põhjendamatuks.

133. Lõpuks ei ole apellandid õigusnormi rikkumist, mida kolmandas etteheites väidetakse olevat vaidlustatud kohtuotsuse punktis 181 toime pandud, tõendanud, kuna Üldkohus piirdus õigesti tuvastamisega, et nõukogu esitas lõplikus määruses selgelt põhjused, mille tõttu ta leidis, et ühenduse tootmisharule tekitati oluline kahju.

134. Kuna Brosmann Footwear jt poolt komisjonile edastatud vaidlusaluseid andmeid peeti selliseks, mis ei avalda mingit mõju kahju näitajatele, ning seega selliseks, mis ei ole asjakohased ühenduse tootmisharule tekitatud kahju hindamisel, järeldas Üldkohus sellest igal juhul õigesti, et nõukogu ei pidanud konkreetselt põhjendama, miks neid andmeid sellega seoses arvesse ei võetud.

135. Eespool esitatud kaalutlusi silmas pidades teen ma ettepaneku apellatsioonkaebuse neljanda väite tagasi lükata.

D. *Apellatsioonkaebuse viies väide, mis puudutab õigusnormi rikkumist ja tõendite moonutamist seoses dumpingu ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahelise põhjusliku seose hindamisega*

1. Poolte argumendid

136. Brosmann Footwear jt väidavad, et Üldkohus rikkus õigusnormi ja moonutas tõendeid, kahjustades sedasi dumpingu ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahelise põhjusliku seose hindamist ning rikkudes algmääruse artiklit 3. Apellantide kriitika puudutab kahte aspekti.

137. Esiteks ei tunnistanud Üldkohus ühenduse tootmisharu konkurentsivõime puudumist kui peamist tegurit, mis tekitas tootmisharule kahju, sõltumata Hiinast pärit nahast pealsetega jalatsite impordist. Üldkohus vaikis nimelt maha lõpliku määruse mitmest põhjendusest ilmnenud asjaolu, et ühenduse tootmisharu ei saanud viimase 15 aasta jooksul kordagi mõistlikku kasumit, ning asjaolu, et selle tööstusharu turuosade pidev vähenemine pikaajalises plaanis tulenes toodangu konkurentsivõime suhtelisest puudumisest Euroopa Liidus. Konkurentsivõime puudumist kinnitab ühenduse tootmisharu ekspordi vähenemine.

138. Teiseks heidavad Brosmann Footwear jt Üldkohtule ette, et ta jättis tähelepanuta asjaolu, et Hiina eksportivate tootjate hindade täiendav langus oli seletatav tootevaliku muudatusega pärast 2002. aastat koostoimes koguseliste piirangute kaotamisega. Tootevaliku muudatus seletab seda, et Hiinast eksporditud kauba keskmine ühikuhind langes rohkem kui muudest kolmandatest riikidest eksporditud kauba hind. See argument esitati küll esimeses kohtuastmes, kuid Üldkohus lükkas selle selgitusi andmata tagasi ning eiras seega ka nõuet oma otsuseid põhjendada.

139. Nõukogu teeb ettepaneku lükata käesolev väide tagasi osaliselt vastuvõetamatuse ja osaliselt põhjendamatuse tõttu.

2. Analüüs

140. Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 190 õigesti tõdes, on nõukogu ja komisjon kohustatud ühenduse tööstusharule tekitatud kahju kindlaksmääramisel uurima, kas kahju, millele nad kavatsevad oma järeldused rajada, tuleneb tegelikult dumpinguga impordist, ja välistama kogu muudest teguritest põhjustatud kahju, eelkõige selle kahju, mille põhjuseks on liidu tootjate enda käitumine.[13] See kohustus tuleneb nimelt algmääruse artikli 3 lõikest 7.

141. Käesolevas asjas on selge, et vastavalt kõnealusele artiklile kontrollisid institutsioonid tõepoolest põhjuslikku seost ühenduse tootmisharule tekitatud kahju ja Hiinast pärit nahast pealsetega jalatsite impordi vahel.

142. Samamoodi on selge, et Üldkohus pidas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 192–200 nende järelduste põhjendatust kontrollides silmas argumente, mis Brosmann Footwear jt esitasid esimeses kohtuastmes ja mille kohaselt sisuliselt oleks tulnud ühenduse tootmisharu ekspordi kehvasid tulemusi, muudest kolmandatest riikidest pärinevat importi ning tollipiirangute kaotamist alates 2005. aasta esimesest kvartalist arvesse võtta põhjusliku seose nõuetekohasel kindlakstegemisel või võisid need põhjusliku seose lõhkuda.

143. Brosmann Footwear jt heidavad siiski Üldkohtule esiteks ette, et viimane moonutas tõendeid, kui ta keeldus tunnistamast, et liidu tootmisharu konkurentsivõime puudumine oli peamine tegur, mis tekitas sellele tootmisharule kahju. Nad põhjendavad oma väidet kolme asjaoluga, mille Üldkohus jättis tähelepanuta.

144. Sõltumata esiteks sellest, et nendest kolmest asjaolust kahte esimeses kohtuastmes esile ei toodud ja et kolmas ei oleks saanud Üldkohtu hinnangut muuta, kuna nagu Brosmann Footwear jt vaikimisi möönavad, võttis nõukogu seda juba lõplikus määruses arvesse,[14] ning teiseks sellest, et tõendite väidetav moonutamine ei ilmne selgelt toimiku materjalidest, olen ma sarnaselt nõukoguga seisukohal, et „konkurentsivõime puudumine" ei kujuta endast muud tegurit algmääruse artikli 3 lõike 7 tähenduses.

145. See üldine väljend on nimelt tegelikult üksnes selliste tegurite tulemus nagu kõrged tootmiskulud, investeeringute puudumine, ebapiisav tootlikkus, halb ekspordijõudlus – tegurid, mis on algmääruse artikli 3 lõikes 7 loetletud või mida võivad institutsioonid selle sätte alusel igal juhul arvesse võtta.

146. Selles kontekstis analüüsis Üldkohus Brosmann Footwear jt poolt esimeses kohtuastmes esitatud konkreetsetele argumentidele vastates vaidlustatud kohtuotsuse punktis 192 õigesti, kas liidu tootmisharu väidetavalt halb ekspordijõudlus võis algmääruse artikli 3 lõikes 7 nimetatud muu tegurina tekitada liidu tootmisharule olulist kahju.

13 — Vt selle kohta 3. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-535/06 P: Moser Baer India *vs.* nõukogu (EKL 2009, lk I-7051, punkt 87 ja seal viidatud kohtupraktika).

14 — Vt käesoleva ettepaneku punkt 137.

147. Teiseks tuleb väite osas, et Üldkohus jättis seisukoha võtmata Hiina eksportivate tootjate hindade täiendava languse kohta, mis tulenes tootevaliku muudatusest alates 2002. aastast, märkida, et seda ei esitatud esimeses kohtuastmes niisugusel kujul. Nagu nähtub apellatsioonkaebuse punktist 106, väitsid Brosmann Footwear jt Üldkohtus nimelt, et kõnealune hinnalangus tulenes tollipiirangute kaotamise tõttu toimunud tootevaliku muudatusest ehk alates 2005. aasta jaanuarist, mitte alates 2002. aastast. Brosmann Footwear jt ei saa seega Üldkohtule ette heita, et viimane jättis selle argumendi suhtes seisukoha võtmata.

148. Igal juhul leian ma sisu osas, et miski ei kohusta institutsioone dumpinguvastases menetluses püüdma selgusele jõuda, mis põhjustas liitu dumpinguga imporditava kauba hinna täiendava languse.

149. Seega teen ma ettepaneku lükata apellatsioonkaebuse viies väide tagasi ning jätta apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata.

V. Kohtukulud

150. Kodukorra artikli 122 esimeses lõigus on ette nähtud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna nõukogu on Brosmann Footwear jt-lt kohtukulude hüvitamist nõudnud ja nemad peavad kohtuvaidluse minu hinnangul kaotama, tuleb apellatsioonimenetluse kulud välja mõista nendelt.

VI. Ettepanek

151. Esitatud kaalutlustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku otsustada järgmist:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Brosmann Footwear (HK) Ltd-lt, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd-lt, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd-lt ja Risen Footwear (HK) Co. Ltd-lt.